

Uitgeverij Gianni

www.uitgeverij-gianni.nl

HET DAGBOEK VAN GIANNI DE WERVELWIND

Recensie door Marisa Jansen-Miglioli

Op 12 december 2002 werd in de Boekhandel De Tribune van Maastricht door Jean Jacobs, wethouder van cultuur van die stad, een toespraak gehouden over de net verschenen vertaling van het Italiaanse kinderboek *Il Giornalino* di Gian Burrasca. Dit boek is zeker voor mijn generatie een begrip, een boek dat ieder Italiaans kind had, een boek dat gelezen moest worden!

Het gaat over Gianni Stoppani, een jongetje van 9, geboren in Florence uit een goede familie; zijn bijnaam is dus Burrasca, storm, wervelwind, een zeer passende bijnaam voor zo'n kind, dat altijd goed bedoelt, maar... het gaat altijd mis. Hij wil eerlijk zijn en hij begrijpt dus ook niet waarom hij bijvoorbeeld niet tegen iemand mag zeggen dat die niet aardig is... Tussen hem en de wereld van de volwassenen komt het nooit goed. Gianni ziet niet in wat hij verkeerd doet, en de volwassenen vergeven hem eigenlijk nooit iets; ze hopen alleen het beste voor de toekomst.

Het verhaal begint op de dag van zijn verjaardag als Gianni 9 wordt en van zijn moeder een dagboek krijgt. Daarin beschrijft hij zijn dagelijkse avonturen, zijn heldendaden, die soms grappig zijn, soms echte streken, zoals dieren met olieverf beschilderen of een kanarievogel zijn vrijheid teruggeven... in het bijzijn van een kat.

De auteur, **Luigi Bertelli**, geboren in Florence in 1858, schreef voor verschillende politieke tijdschriften onder het pseudoniem **Vamba**, één van de ridders uit *Ivanhoe* van Walter Scott. In 1906 richtte hij speciaal voor kinderen *Il Giornalino della domenica* (Het zondagskrantje) op, dat tot 1924 heeft bestaan. In 1906 en 1907 verscheen in dit blad het Dagboek van Gianni in feuilletonvorm. In 1912 kwam het voor het eerst uit als boek. Hij schreef nog meer kinderboeken en overleed in 1920 in Florence, waar hij op de begraafplaats San Miniato is begraven.

Vanaf het eerste moment is het boek een succes geweest en het is jaren lang nummer één op de Italiaanse kinderboekentoppen gebleven. Tegenwoordig is het wat gedateerd en het heeft te kampen met veel concurrentie én van eigen bodem én uit het buitenland... maar het boek blijft grappig en geestig en vooral een begrip voor alle Italiaanse kinderen van alle leeftijden. **Veronesi** bijvoorbeeld begint zijn boek *La forza del passato* ("In de ban van mijn vader" in het Nederlands) met deze woorden:

...un assessore... mi stringerà la mano e mi consegnerà la busta con i quindici milioni del premio Gianburrasca-Narrativa per i ragazzi.

Uitgeverij Gianni

www.uitgeverij-gianni.nl

Waarom kent de Nederlandse jeugd Gianni niet? Waarom heeft niemand ooit het boek vertaald of willen vertalen?

"Misschien is Gianni niet braaf genoeg voor de Nederlandse lezers", probeert **Joof Schöpping**, een van de vier mensen achter de nieuwe Maastrichtse uitgeverij Gianni, te verklaren. "De verhalen van Pietje Bell en Dick Trom lopen goed af. Maar met Gianni komt het niet goed, wie weet is dat de verklaring".

De vertaling ziet erg goed uit, mooi verzorgd en de vele tekeningen die de Italiaanse uitgave rijk is, zijn volledig terug te vinden en wel in het origineel en met ondertitels in het Nederlands. Dat vind ik persoonlijk een pluspunt.

Uit een historisch gezichtspunt kan het boek interessant zijn, omdat het constant refereert aan gebeurtenissen die dicht bij de jaren rond de eenheid van Italië staan. Het boek begint op 20 september 1897, de verjaardag van Gianni, maar ook de herdenkingsviering van de intocht van de Italiaanse troepen in Rome (20 september 1870)!

Als Gianni in het internaat wordt gestraft en in een piepklein kamertje wordt opgesloten, waar helemaal bovenin een raampje met een traliewerk zit, vergelijkt hij zichzelf met **Silvio Pellico**, een beroemde personage uit het Risorgimento en bovendien schrijver van *Le mie prigioni*, waarin het trieste en harde leven in de beruchte Oostenrijkse gevangenis Spielberg wordt verteld:

Bij gebrek aan ratten waren er wel spinnen en ik besloot om een van die spinnen te gaan dressereren zoals Silvio Pellico dat had gedaan. (pag. 120)

Het boek is uitgegeven door de gloednieuwe Maastrichtse uitgeverij Gianni, opgericht door vier mensen, Fokke Fernhout, Joof Schöpping, Jasper Holthuis en Bob Hoekstra. Fernhout, voormalig rechter en thans wetenschappelijk onderzoeker, is degene die het dagboek per puur toeval in Wallonië opduikelde en tot zijn verbazing ontdekte dat het in Nederland nooit is uitgegeven. Enthousiast begon hij aan deze unieke vertaling die hij later, samen met zijn drie vrienden, heeft uitgegeven. Hun enthousiasme ging zo ver dat ze zelfs hun uitgeverij Gianni noemden...

De opmaak, de tekeningen en de vlotte verhalen zijn een plezier voor het oog en voor de geest ; Nederlandse kinderen zullen zeker genieten van de avonturen van dit Italiaanse jongetje en zo ontdekken dat er ook in Italië Pietje Bells rondlopen!

Marisa Jansen-Miglioli